

Udskriftsdato: mandag den 12. januar 2026

KEN nr 9442 af 27/08/2013 (Gældende)

Pressenævnets kendelse i sag nr. 13-70-00446

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: 13-70-00446

Pressenævnets kendelse i sag nr. 13-70-00446

Resumé

Forud for DRs program Kontant om to mænd, der tager penge for at vurdere biler, skrev dr.dk flere artikler, bl.a. "Kontant: Snydt når du sælger bil" og "Bagmænd tidligere på kant med loven".

Pressenævnet finder, at oplysningerne om, at klager står bag vurderingssiderne, kan skade ham. DR har ikke dokumenteret, at DR's oplysning er utvivlsomt rigtig. Derfor får han ret til at komme med sin version i et "genmæle".

Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

Pressenævnet bemærker indledningsvis, at de vejledende regler for god presseskik blev justeret den 22. maj 2013. Da udsendelsen er offentliggjort den 2. april 2013, behandles sagen ud fra de vejledende regler for god presseskik, sådan som reglerne var udformet før den 22. maj 2013.

Ukorrekte oplysninger og forelæggelse

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at det er massemediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives er korrekte. Oplysninger, som kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for nogen, skal efterprøves i særlig grad, inden de bringes først og fremmest ved forelæggelse for den pågældende jf. punkt A.1 og A.3.

Parterne har over for Pressenævnet afgivet modstridende forklaringer om, hvorvidt klager står bag de pågældende bilvurderingshjemmesider. På grund af de begrænsede muligheder for at føre bevis for nævnet, kan nævnet ikke tage stilling til, hvilken forklaring der er den rigtige. Nævnet udtaler derfor ikke kritik af DR.

Pressenævnet finder, at oplysningen om at [Klager] står bag bilvurderingssiderne i sammenhæng med sagens øvrige forhold kan være skadelig, krænkende eller agtelsesforringende for [Klager], hvorfor oplysningen har skullet efterprøves i særlig grad.

Efter det oplyste lægges det til grund, at DR har forsøgt at indhente [Klager]s kommentarer ved henvendelse på en af klagers firmaadresser, via e-mail til bilvurderingssiderne, pr. telefon og via Facebook. Pressenævnet finder, at DR burde have forsøgt at rette skriftlig henvendelse til [Klager] enten pr. brev eller på en e-mail adresse, der ikke havde sammenhæng med bilvurderingssiderne. Hertil bemærkes, at [Person A] oplyste DR om, at [Klager] intet havde med bilvurderingssiderne at gøre. Imidlertid finder nævnet, at det må have stået [Klager] klart, at DR forsøgte at komme i kontakt med ham. Herved har nævnet særligt lagt vægt på DR's henvendelse ved klagers ejendom i Tallinn.

Pressenævnet finder derfor ikke tilstrækkeligt grundlag for at udtale kritik af DR for manglende forelæggelse.

Omtale af dom fra 2004

En sigtet, tiltalt eller domfældt person bør forskånes for at få fremdraget en ham tidligere overgået straffedom, hvis den er uden betydning for de forhold, han nu er sigtet, tiltalt eller dømt

for. I anden nyhedssammenhæng bør de mod en person tidligere rejste straffesager som regel ikke omtales jf. punkt C.8.

Pressenævnet bemærker, at det i forhold til oplysningerne i udsendelsen og artiklerne på dr.dk umiddelbart kunne have betydning at oplyse om klagers straffesag fra 2004.

Imidlertid har parterne over for Pressenævnet afgivet modstridende forklaringer om, hvorvidt klager står bag de pågældende bilvurderingshjemmesider. På grund af de begrænsede muligheder for at føre bevis for nævnet, kan nævnet ikke tage stilling til, hvilken forklaring der er den rigtige. Som sagen foreligger oplyst, kan nævnet derfor ikke vurdere, om der er en sådan sammenhæng mellem klagers tidligere straffedom for bedrageri og oplysningerne i udsendelsen, at der er belæg for at nævne dommen i udsendelsen eller på dr.dk forud for udsendelsen.

På det grundlag udtaler Pressenævnet ikke kritik heraf.

Genmæle

I medfør af medieansvarslovens § 36, stk. 1, skal en anmodning om genmæle i massemedierne over for oplysninger af faktisk karakter, som er egnet til at påføre nogen økonomisk eller anden skade af betydning, og som er blevet bragt i et massemedie, tages til følge, medmindre oplysningernes rigtighed er utvivlsom.

Pressenævnet finder, at udsagnet, om at [Klager] står bag bilvurderingssiderne i sammenhæng med sagens øvrige forhold, er oplysning af faktisk karakter, som er egnet til at påføre [Klager] skade af betydning. DR har ikke dokumenteret, at DR's oplysning er utvivlsomt rigtig. Som anført ovenfor følger det af medieansvarslovens § 36, stk. 1, at en anmodning om genmæle skal tages til følge, medmindre oplysningernes rigtighed er utvivlsom.

På den baggrund er [Klager] berettiget til ved henvendelse til den ansvarshavende redaktør af DR, såfremt han ønsker det, at få bragt et genmæle heroverfor. Genmælet skal udformes af [Klager] og være i overensstemmelse med medieansvarslovens § 38 og 39.

[Klager] har ved advokat Christian Harlang klaget til Pressenævnet over en udsendelse bragt på DR og artikler bragt på dr.dk i april 2013, idet han mener, at god presseskik er tilsidesat. Klagen omfatter endvidere mediets afslag på genmæle.

1 Sagsfremstilling

Forløbet forud for udsendelsen og artiklerne

Den 19. marts 2013 e-mailede redaktionen på "Kontant" til [Person A] og [Klager] for at aftale et interview.

Den 20. marts 2013 forsøgte [Person A] telefonisk at kontakte DR.

Den 21. marts 2013 henvendte DR sig på ny til [Person A] og [Klager] via e-mail.

Den 22. marts 2013 skrev [Person A] til DR. Af e-mailen fremgik blandt andet, at [Klager] ikke havde noget med bilvurderingerne at gøre.

Herefter fulgte en korrespondance mellem [Person A] og DR i perioden fra den 22. marts 2013 til den 1. april 2013.

Det fremgår ikke af sagens oplysninger, at DR har været i kontakt med [Klager] forud for udsendelsen.

De påklagede artikler

dr.dk bragte den 2. april 2013 tre artikler i forbindelse med aftenens udsendelse "*Kontant: Snydt når du sælger bil*". Kl. 12.15 bragte dr.dk artiklen "*Snydt når du skal sælge din bil*". Af artiklen fremgik blandt andet følgende:

"To dømte fuskere tjener formuer på at narre folk, der vil have deres bil vurderet. De står bag en række hjemmesider, der tager 399,- kroner for en vurdering, man kan få gratis flere andre steder.

[...]

Men selv om ombudsmanden siden sidste sommer har forsøgt at få folkene bag siderne til at rette ind, er det ikke lykkedes. Det er nemlig svært at finde ud af, hvem der står bag siderne, som er registreret i et skattely i USA.

Det viser sig at være to danskere, der tidligere har snydt folk for millioner af kroner. Det afslører Forbrugermagasinet Kontant på DR1 på tirsdag kl. 21.05.

[...]

Danske bagmænd

Kontants research viser, at de to danskere, der driver siderne, tidligere har snydt folk.

[...]

Den anden danske bagmand ejer en række selskaber i Estland. Han er tidligere dømt for at have franarret en række firmaer varer for omkring 10 mio. kroner og han har også været i de estiske myndigheders søgelys.

[...]

Til artiklen var bragt et billede af [Person B] med teksten: "To dømte fuskere forsøger at narre dig, når du sælger din bil. Myndighederne kan hverken stoppe dem eller finde dem. Nu forsøger vi at optrevle sporene."

Kl. 20.31 bragte dr.dk artiklen "*Bagmænd tidligere på kant med loven*". Af artiklen fremgik blandt andet følgende:

"Siden sidste sommer har Forbrugerombudsmanden prøvet på at få hul igennem til personerne bag bilvurderingssiderne [Hjemmeside A], [Hjemmeside B], [Hjemmeside C], [Hjemmeside D] og [Hjemmeside E].

[...]

Kontant har fundet ud af, at det er de to danskere [Klager] og [Person A], der står bag hjemmesiderne. Med bopæl i Estland, har de tjent mange penge på de fuskede vurderingssider. Og det er ikke første gang, de to danskere er på kant med loven.

[...]

FBI kunne ikke finde selskabet

Hans makker fik [Klager] fik i 2004 en ubetinget dom på to år for at franarre en række it-distributører for omkring 10 millioner kroner.

Ved hjælp af en snedig selskabskonstruktion, med et på papiret velkørende moderselskab i USA og en filial i Danmark, lykkedes det [Klager] at få en høj credit-rating hos Købmandsstandens Oplysningsbureau. En rating som mange it-distributører stolede på.

Hverken Glostrup Politi eller FBI kunne finde noget som helst bevis for moderselskabets eksistens ved den opgivne adresse i den amerikanske stat Delaware.

Det er også i denne skattevenlige stat, at selskaberne bag [Hjemmeside A], [Hjemmeside B], [Hjemmeside C], [Hjemmeside D] og [Hjemmeside E] er registreret.

Udover den falske credit-rating blev it-distributørerne snydt af [Klager], som nåede at snyde for så mange penge, fordi han først betalte de små ordrer til tiden og senere snød dem med en store ordrer.

[Klager] forklarede i retten, at han bare var en uskyldig medarbejder for en russisk bagmand. En forklaring som byretten i Glostrup altså ikke købte.”

Til artiklen var bragt et billede af værten på Kontant med billedteksten: ”Kontant har fundet ud af, at det er de to danskere [Klager] og [Person A], der står bag hjemmesiderne. Med bopæl i Estland, har de tjent mange penge på de fuskede vurderingssider.”

Kl. 21.08 bragte dr.dk artiklen ”Troede bilvurdering var gratis”. Af artiklen fremgik blandt andet følgende:

[...]

”Senest har [Person A] og hans makker [Klager] åbnet siden [Hjemmeside F] i Italien efter samme koncept. Her strømmer klagerne også ind fra forbrugere, som ikke var klar over, at de indgik en købsaftale.”

Den påklagede udsendelse

DR bragte på DR1 tirsdag den 2. april 2013, kl. 21.05 udsendelsen ”Kontant”. Af udsendelsen fremgik blandt andet følgende:

”Vært: Det her skulle være adressen på to dømte fuskere, der forsøger at narre dig, når du sælger din bil. Myndighederne har hverken kunnet stoppe eller finde dem. Nu forsøger vi at optrevle sporene.

Hvert år sælger omkring en halv million danskere deres bil, men hvad skal den koste? Det er der flere tjenester på nettet, der kan hjælpe dig med at finde ud af. Og nogle af dem forsøger at narre dig.

Receptionist: [Hjemmeside G], du taler med Camilla.

Vært: Hej Camilla. Det er Jakob Krogh fra Kontant. Jeg vil gerne tale med en af dine chefer.

Receptionist: Det kan du desværre ikke komme til. De er...

Vært: Hvorfor ikke det?

Receptionist: Jeg må sige, at du må have en god dag.

Vært: Men vi begynder med en af de hæderlige priser, bilpriser.dk.

[...]

Vært: [Hjemmeside B] er bare en af hele fem næsten identiske sider, der dukkede op sidste år. De fungerer efter samme koncept som to gratissider bilpriser.dk og bilbasens bilvurdering. En af efterligningerne hedder [Hjemmeside G], altså meget tæt på, men med den lille forskel, at den her ikke er gratis. Det var på den side, [Person B] blev narret. Han så en annonce fra siden på ekstrabladet.dk, som han klikkede på.

[...]

Vært: Lad os høre om forbrugerombudsmanden har hørt fra andre bilister, der føler sig narret.

Hvor mange klager har I fået på de her hjemmesider?

Benedikte Hansen, Kontorchef, Forbrugerombudsmanden: Jamen, vi har fået rigtig mange. Vi har både fået telefoniske og skriftlige klager, og jeg vil tro, at vi har fået en 200-300 stykker i hvert fald.

Vært: Hvad er problemet med de her hjemmesider, som du ser det?

Benedikte Hansen, Kontorchef, Forbrugerombudsmanden: Jamen, man kan sige, problemerne er jo flere. For det første så ved forbrugeren jo ikke, at de rent faktisk indgår en aftale, når de går ind på de her sider, og det er jo fordi, at man trykker på en knap, et ikon, der hedder ”start”, og der står heroppe ”start din vurdering her”. Så man regner jo med, at det ligesom er en proces, som starter op, og ikke et køb, der afsluttes, og det er det faktisk, for når man har trykket på startknappen, så har, så fanger fælden, og så har man indgået en aftale.

Vært: Når man trykker på start, så foretager man jo et køb, selvom man ikke ved det. Hvis man så umiddelbart bagefter forsøger at fortryde, så får man at vide, at det kan man ikke, fordi vurderingen er gået i gang. Er det okay?

Benedikte Hansen, Kontorchef, Forbrugerombudsmanden: Nej. Det mener jeg ikke, at det er. Altså her der fraskriver man sig retten til at fortryde, eller i hvert fald de 14-dages fortrydelsesfrist, på et tidspunkt, hvor man jo ikke ved, at man efterfølgende kommer til at indgå en aftale. Så det skal være klart for forbrugeren, at man giver et samtykke til, at man kan påbegynde tjenesteydelsen tidligere.

Vært: Så det er ikke nok, det de gør her?

Benedikte Hansen, Kontorchef, Forbrugerombudsmanden: Nej. Det mener jeg ikke, det er.

Vært: De her hjemmesider har fungeret i over et år, og alligevel er de stadigvæk aktive. Hvorfor har I ikke stoppet dem?

Benedikte Hansen, Kontorchef, Forbrugerombudsmanden: Jamen vi gør alt, hvad vi kan. Og vi har jo også taget en sag op omkring netop de her bilvurderingshjemmesider. Man kan sige det, der er udfordringen, det er, at da vi startede sagen op, så var det et selskab, der var hjemmehørende i Estland, der stod bag, og nu er det et selskab, der ligger i USA, så der er en stor udfordring i at finde ud af, hvem er det, der står bag de her hjemmesider.

Vært: Forbrugerombudsmanden kan altså ikke finde bagmændene, så nu vil vi forsøge at finde ud af, hvem der står bag de her hjemmesider.

På alle fem sider står der et telefonnummer til deres support. Jeg prøver at ringe for at få en forklaring.

Receptionist: Det er [Hjemmeside G].

Vært: Hej mit navn er Jakob Krogh, jeg ringer fra Kontant, forbrugermagasinet på DR. Forbrugerombudsmanden mener, at I på jeres hjemmesider bryder loven i flere tilfælde blandt andet i forhold til fortrydelsesretten. Hvorfor gør I det?

Receptionist: Det, det kan jeg ikke, det har jeg slet ikke. Det har jeg slet ikke kompensation til at udtale mig om, når det er sådan noget der. Du må...

Vært: Gider du stille mig videre til en, der har?

Receptionist: Det kan jeg ikke.

Vært: Hvorfor ikke det?

Receptionist: Det kan jeg ikke.

Vært: Hvorfor ikke?

Receptionist: Jeg må bede dig om at gå ind på mailen og skrive derinde, og så vil de tage fat i sagen.

Vært: Hvorfor kan du ikke stille mig videre til en, der har kompetence til at svare på den slags spørgsmål?

Receptionist: Fordi det kan jeg ikke.

Vært: Hvorfor ikke?

Receptionist: Fordi det kan ikke lade sig gøre. Jeg bliver nødt til at sige hav en god dag. Det....

Vært: Vi sender en mail med kritikken, og mens vi venter på svar, ser vi nærmere på firmaerne bag vurderingsfirmaerne. De er alle registrerede i den amerikanske stat Delaware.

[...]

Adressen er hos en advokat, der opretter skuffeselskaber.

[...]

Delaware er et af verdens mest hemmelighedsfulde skattely. Selskabsskatten er 0 %, og det er umuligt at få at vide, hvem der står bag et firma. Men på hjemmesiden kan vi se, at det firma, der opkræver pengene på vegne af de amerikanske firmaer, holder til ved Møldrup i Jylland, og der er vi på vej hen nu.

Imens skal vi se nærmere på de vurderinger, som folk kommer til at betale for. To minutter efter René Jacobsen havde bedt om en vurdering af sin brugte bil hos [Hjemmeside C], opdagede han, at den ikke er gratis, så han fortrød. Men [Hjemmeside C] nægtede at annullere ordren.

[...]

René Jacobsen, Projekt-ingeniør: Svindlere. Ganske enkelt. Pengeafpressere uden at du får nogle produkter for det.

Vært: Vi er nået til landsbyen Møldrup ved Hobro. Det er her, regningen til René Jacobsen fra [Hjemmeside C] skulle stamme fra. Det er firmaet [Virksomhed A], der opkræver de 399 kroner. Ifølge hjemmesiderne skulle de holde til herinde, men det er der intet, der tyder på, at de gør.

[...]

Vært: Direktøren i [Virksomhed A] hedder [Person A]. Han er altså flyttet nu, og manden ved ikke, hvor vi kan finde ham. Men han lover at skaffe et telefonnummer.

[...]

[Person A] har før været i gang i vores naboland. Allerede i 2009 dukkede denne type side op i Norge. Indholdet, prisen og betingelserne var helt identiske med det, vi ser her i Danmark nu.

[...] *Vært:* [Person A] er altså svær at finde, men måske har han en makker, vi kan få kontakt med.

Vi har fået et tip. [Person A] skulle stå bag de danske fupsider sammen med en mand ved navn [Klager]. Det kan jeg forhåbentlig få bekræftet ved at ringe til det nummer, der står på hjemmesiderne.

Kundeservice, [Hjemmeside G]: Det er [Hjemmeside G].

Vært: Hej mit navn er Jakob Krogh. Må jeg tale med [Klager] eller [Person A]?

Kundeservice, [Hjemmeside G]: Der, der, må jeg henvise dig til mailen, for de sidder ikke her.

Vært: Hvor sidder de henne?

Kundeservice, [Hjemmeside G]: De, jeg ved ikke, hvor de er henne lige nu. De rejser rundt i verdensdele og rigtig mange steder. Det er jo cheferne, kan man sige, ikke.

Vært: Det er cheferne?

Kundeservice, [Hjemmeside G]: Ja.

Vært: Firmaets ansatte bekræfter altså, at det er de to mænd, der står bag de danske fupsider. [Klager] står ikke registreret nogen steder som en del af firmaet, men han har før prøvet at snyde folk.

I 2004 fik han to års fængsel for bedrageri for ti millioner kroner. Siden er [Klager] flyttet til Estland, hvor han blandt andet optræder som DJ, og så ejer han en lang række selskaber og ejendomme.

Da den danske forbrugerombudsmand skrev til dem, fik han dette svar på engelsk fra en mand, der kalder sig [Person C].

”Vi kan ikke svare på dansk, og det mener vi ikke, at vi skal. Vi er et amerikansk selskab, og vi er ikke under jeres tilsyn, fordi vi sælger vores service over grænserne”.

Men den går ikke, mener de hos forbrugerombudsmanden.

Benedikte Hansen, Kontorchef, Forbrugerombudsmanden: Nej det er ikke korrekt. Altså hvis man laver markedsføring, der er rettet til forbrugere i Danmark, og som har virkning i Danmark, så er man også underlagt Markedsføringsloven og i øvrigt også e-handelsloven.

Vært: Vi har ikke fået svar på de spørgsmål, vi har mailet til de to chefer, og da jeg ringer på [Person A]s private nummer, som vi fik i Møldrup, er der intet svar. Nej, han tager den ikke. Meget tyder på, at de to mænd bag bilvurderingerne ikke holder til i USA, men derimod i Tallinn i Estland.

Graver vi os længere ned i [Virksomhed A] kan vi se, at firmaets hovedkvarter ligger i Estland, og der er faktisk også en adresse på firmaets direktør, [Person A].

Da forbrugerombudsmanden sidste år rettede henvendelse til bagmændene bag bilsiderne, var det til denne adresse.

Vært: Do you know [Person A]? A guy named [Person A]?

Kvinde: No, I don't know.

Vært: Do you know a guy called [Klager]?

Vært: Hello. Hello. Sorry to interrupt you. Can I come in for one second? Thank you. I'm from Danish television. But they have never used this office? No? Never. For how long have you been in this office? [...]

Vært: Herinde kender de intet til [Virksomhed A]. Det lader altså til at være endnu en falsk adresse. Til det danske selskabsregister har [Person A] opgivet en anden adresse ikke langt herfra.

Hvis det er et kontor, så trænger der til at blive gjort rent. Nej, der er heller ikke noget. Ja, heller ikke denne her adresse gav pote, [Person A] bor heller ikke her.

[Person A] er altså svær at finde, måske fordi han er dømt i Sverige for præcis det samme, hans firma medvirker til i Danmark i dag.

I en sag anlagt af den svenske ombudsmand fik han i 2011 en betinget dom for at have narret en række svenskere til at betale 399 kroner for en bilvurdering.

[...]

Dommen betyder at [Person A] skal betale en million svenske kroner, hvis han fortsætter med at narre folk på denne måde i Sverige. Regnskabet for et af [Person A]s firmaer bag bilvurderingerne viser, at der er gode penge i det. Overskuddet var på mere end fire millioner kroner nogle år før myndighederne kom efter ham. Nu fortsætter han med base i Estland. Her er hans makker [Klager] involveret i over 50 selskaber. Det er et af [Klager]s firmaer, der skulle ligge her, men alt ser ud til at være beboelse.

Hello. Do you know this man? No? Never seen him? Never? Maybe that door down there? That's number 9? But not there? But this is number 50? OK I'll try and look there. Thank you!

Så det er nummer 9 herinde. Kan man mon komme ind?

Jeg kan se postkasser derinde, og der er også en nummer 9, men der står ikke nogle navne på. Vi prøver, hvis man ringer på, ja, der er ingen, der svarer, men der er altså heller ikke, intet, der tyder på, at [Klager] holder til her i bygningen.

Til gengæld har det estiske finanstillsyn haft fat i [Klager].

How do you know [Klager]?

Kristjan-Erik Suurväli, Chef, Markedsovervågning: We had a [...] case with him and of 2008, in the beginning of 2009.

Vært: [Klager] fik en bøde af finanstillsynet for at manipulere den rigtige aktiebørs i Tallinn, så han kunne vinde i et aktiespil. Finanstillsynet kender ikke til [Klager]s nuværende adresse, så jeg prøver endnu en gang en af de mange firmaadresser.

Hello. Can I ask you a question? Do you know this man? You never seen him before?

Det her er et af [Klager]s firmaer, som altså har en postkasse her. Men viceværten har aldrig set ham, og [Klager] bor her øjensynligt heller ikke.

[...]

Jeg har forsøgt at få hul igennem til de to mænd per mail, telefon og på deres adresser. Nu sender jeg også en besked til dem begge på Facebook.

En af de adresser, som optræder rigtig mange gange i det estiske selskabsregister under navnet [Klager] ligger samme sted, som en notar. Vi må desværre ikke filme inde på notarkontoret, men de fortæller mig

om et andet kontor lige omme på den anden side af bygningen. Her er der flere, der genkender billederne af de to danskere.

Can I ask you a question? Do you know this guy here? Yeah? He lives here? He works here? Yes.

[...]

It was a Danish guy? So when did you see him last?

Mand: Yesterday.

Vært: [Klager]? Hello I'm looking for [Klager]?

Kvinde: He is not here.

Vært: Do you know when he'll be back? Approximately?

Kvinde: I have no idea.

Vært: Do you have a number I can find him on?

Kvinde: No.

Vært: No? OK, so will he be back later this afternoon?

Kvinde: No, he is on holiday.

Vært: He's on holiday? Where has he gone?

Kvinde: I don't know.

Vært: You don't know? OK, is there any way I can get in contact with him? What about his partner [Person A]? [...] So [Person A] is up where you are?

Kvinde: No.

Vært: Where is [Person A]?

Kvinde: He is on holiday.

Vært: He's also on holiday?

Kvinde: Yes.

Vært: They're both on holidays? When did [Person A] go on holiday?

Nu svarer hun sgu ikke længere. Vi ved nu, at [Klager] og [Person A] holder til lige heroppe. Kvinden på kontoret hun ved, hvem de er, men [Klager] og [Person A] de er, pudsigt nok, begge taget på ferie.

Efter vi kom hjem fra Estland har vi fået en mail fra [Person A]. Han vil ikke svare på vores spørgsmål. I stedet henviser han til et firma, der umiddelbart intet har med de danske hjemmesider at gøre og som i øvrigt ikke svarer på vores henvendelser.

[...]"

Ved brev af 5. april 2013 og uddybende brev af 8. april 2013 klagede Christian Harlang på vegne af [Klager] til DR over udsendelsen.

Den 15. april 2013 afviste DR klagen.

2 Parternes synspunkter

2.1 [Klager]s synspunkter

Christian Harlang har på vegne af [Klager] anført, at klager ikke har tilknytning eller andet kendskab til de pågældende internetsider, som nævnet i udsendelsen, og DR's beskyldninger er derfor i direkte modstrid med sandheden.

Ukorrekte oplysninger

Indledningsvis bemærkes det, at klager ikke bestrider, at han kender [Person A]. Det er derimod i strid med sandheden, når det hævdes, at [Klager] i fællesskab med [Person A] står bag de pågældende bilvurderingssider. [Klager] benægter ethvert kendskab til de pågældende internetsider. Hertil kommer, at

DR har anført, påstanden er berettiget på ”det foreliggende grundlag” og at dette giver ”grundlag for at antage”. DR bør udtrykkeligt udtale om, hvorvidt DR bestrider det faktum, at [Klager] ikke er ansvarlig for de danske bilvurderingssider.

DR har ingen dækning eller dokumentation for påstanden. Der henvises blandt andet til en anonym kilde, som der intet oplyses om, og en opringning foretaget til bilvurderingssidernes kundeservicenummer. Det er direkte forkert, at kundeservicemedarbejderen ”navngiver” eller på anden måde ”uopfordret” identificerer [Klager]. Uanset hvem journalisten havde spurgt efter, havde han fået samme svar. Hertil bemærkes, at medarbejderen fremstår meget ung og usikker, idet hun blandt andet siger, at hun ikke har ”kompensation” til at udtale sig. Det kan derfor ikke tillægges vægt, at hun ikke af eget initiativ korrigerer journalisten, når han nævner [Klager] i samme sætning som [Person A].

DR henvender sig på en adresse i Tallinn, som [Klager] ejer. Ejendommen er blandt andet kontorhotel for [Person A], hvorfor de ansatte er bekendt med ham, men intet har haft med hans selskaber herunder bilvurderingssiderne at gøre. Den ansattes bemærkninger om [Person A] og [Klager], skal således forstås som, at hun er bekendt med begge personer, men hun tager ikke stilling til spørgsmålenes indhold, herunder at [Klager] står bag bilvurderingssiderne. DR fordrejer sandheden, når de påstår, at andet kan udledes.

De ansatte er instrueret i at afvise journalister mv., der dukker uanmeldt op, hvilket også er den gængse forretningsmodel ved kontorhotelservices.

I udsendelsen leder journalisten efter en eller flere personer, som angiveligt gemmer sig. Eksempelvis går journalisten rundt i Tallinns gader og passer tilfældigt forbipasserende op med et portrætbillede af klager i plakattørrelse. Dette format er generelt egnet til at udstille de ”eftersøgte” personer i et særdeles negativt lys sammenholdt med udsagn som ”dømt fuser” og ”bagmænd”.

Det påhviler et massemedie at have fakta i orden, før man udstiller privatpersoner negativ. Dette har DR ikke, og det udgør en betydelig krænkelse af klagers privatlivsbeskyttelse.

Forelæggelse

[Klager] har intet med bilvurderingssiderne at gøre, hvorfor det er irrelevant, at DR har forsøgt at indhente kommentarer ved at sende e-mails til de danske hjemmesider 14 dage før udsendelsen. Her kan han netop ikke træffes, idet han intet har med det at gøre. Ligeledes har DR alene rettet henvendelse pr. e-mail til [Person A] og ikke til [Klager], der derfor ikke har haft anledning til selv at kontakte DR. Dette uanset at DR kendte til mindst en e-mail,[e-mailadresse], som [Klager] ville læse.

Det fremgår derimod af udsendelsen, at [Klager] ejer flere selskaber i Estland. DR har dog ikke rettet henvendelse til et eneste af disse selskaber. Kontaktoplysninger hertil er tilgængelige i selskabsregisteret.

På kontoret i Tallinn, hvor journalisten taler med en ansat, tilkendegiver han ikke, hvorfor han ønsker at tale med klager, hvorfor klager aldrig har modtaget besked om henvendelsen. Den ansatte henviser journalisten til at rette kontakt til klager pr. e-mail, hvilket DR ikke har gjort.

Videre har DR undladt at forsøge at kontakte [Klager] pr. almindelig brevpost på nogen af de fysiske adresser, som nævnes i udsendelsen.

[Klager] bruger ikke sin profil på Facebook og har derfor ikke set DR's henvendelse her. Hertil bemærkes, at profilen var inaktiv, hvilket må have stået klart for DR.

Henset til de alvorlige beskyldninger, som DR fremsætter, burde DR have udfoldet væsentligt mere seriøse bestræbelser på at forelægge de krænkende beskyldninger for [Klager]. Det bestrides ikke, at DR har ihærdigt har forsøgt at få lyd- og/eller filmoptagelser med klager, men de har ikke foretaget relevante forsøg på skriftlig kontakt. Dette er bevidst undladt. Hertil bemærkes, at DR's oplysninger vedrørende telefonopkald ikke er korrekte, idet flere numre ikke er i brug og et enkelt slet ikke vedrører klager.

Omtale af dom fra 2004

Omtalen af en knap 10 år gammel straffedom for bedrageri er som udgangspunkt en meddelelse, som krænker privatlivets fred.

Der er ikke rejst sigtelse, tiltale eller faldet dom over [Klager] i forbindelse med bilvurderingssiderne. Udtalelserne om straffedommen er således fremkommet ”i anden nyhedssammenhæng”.

Fremhævelsen af den gamle dom er klart ubeføjet og det primære formål er at føre bevis for klagers tilknytning til bilvurderingssiderne ved at føre bevis for hans generelt forbryderiske karakter. Det ændrer ikke herpå, at [Klager] selv i 2005 har skrevet en artikel, hvor straffesagen omtales.

Genmæle

DR nægtede at bringe et genmæle vedrørende de forkerte oplysninger om, at [Klager] skulle stå bag bilvurderingssiderne.

Henset til at udsendelsen blev sendt den 2. april 2013 ønsker klager ikke genmælet bragt, men nævnet bør tage stilling til, hvorvidt DR var berettiget til at nægte at bringe genmælet. I forhold til DR's bemærkning om nævnets praksis, bemærkes, at der i nærværende sag er tale om en anonym kilde og at de øvrige kilder ikke siger, at klager står bag. Dette er alene DR's fortolkning.

2.2 DR's synspunkter

Ukorrekte oplysninger

DR har anført, at det var berettiget på det foreliggende grundlag at fremkomme med udsagnene om klager, henset til ”Kontants” koncept og genre. DR fastholder, at researchen gav grundlag for at antage, at [Klager] og [Person A] står bag bilvurderingssiderne. Researchen vises i programmet, og det står derfor seerne klart, hvad DR baserer sine oplysninger på.

DR har ikke kunnet få oplysningerne om ejerskabet af bilvurderingssiderne, da selskaberne er registreret i Delaware. Oplysningen, om at [Klager] står bag hjemmesiderne, kommer fra en anonym kilde, og oplysningerne bekræftes i to af hinanden uafhængige situationer. Således bekræfter en medarbejder hos kundeservice, at [Klager] og [Person A] er cheferne, ligesom medarbejderen beder DR rette henvendelse pr. e-mail og lover at gøre [Klager] og [Person A] bekendt med, at DR har kontaktet dem. Ligeledes bekræftes det af de ansatte ved klagers ejendom i Tallinn, at spørgsmål om hjemmesiderne skal rettes til [Klager] og [Person A].

DR har således efterprøvet den anonyme kildes oplysninger, og DR har ikke grund til at tro, at de ansattes oplysninger skulle være forkerte. Hertil bemærkes, at klager har haft konkret anledning til og mulighed for at oplyse nærmere – mundtligt eller skriftligt – om hans rolle og funktion, hvilket han har fravalgt.

Forelæggelse

DR har anført, at mediet har gjort sig betydelige anstrengelser for at forelægge oplysningerne. DR har gentagne gange forsøgt på forskellig vis at komme i kontakt med klager. Flere af disse forsøg vises i programmet, og det står seerne klart, at kommentarerne er forsøgt indhentet. Det er dog ikke lykkedes at få klager i tale, og det er DR's indtryk, at klager ikke ønsker at tale med DR. Det er videre DR's opfattelse, at man har anvendt de rigtige telefonnumre.

DR har været i kontakt med [Person A], som sætter [Klager] i et særdeles dårligt lys, og som en person han ikke i øvrigt har noget at gøre med. I klagers brev af 5. april 2013 til DR efterlades man med det indtryk, at klager ikke har nogen relation til eller kender [Person A]. Disse udsagn står i kontrast til, at [Person A] og [Klager] sammen er registreret som at stå bag finske selskaber, hvoraf et er registreret 14 dage før DR's første henvendelse i sagen. Der er således tætte forbindelser imellem dem.

Sammenfattende har DR i god tid kontaktet klager via dennes ansatte, efter de ansattes anvisning, via bilvurderingssidernes e-mails, på klagers firmaadresse i Tallinn, på de registrerede telefonnumre for hans selskaber og via Facebook. I forhold til de e-mailadresser som klager henviser til, at DR burde have

benyttet, bemærkes, at klager ejer et stort antal selskaber, og det bør ikke komme DR - der har udvist store bestræbelser på at komme i kontakt med klager – til skade at man har undladt at benytte disse adresser.

Omtale af dom fra 2004

Omtalen af dommen fra 2004 som vedrører bedrageri, og bøden for kursmanipulation i Estland giver baggrund for at benytte betegnelsen ”dømt fuser”. Ligeledes er betegnelsen ”bagmænd” berettiget, idet betegnelsen normalt bruges om personer, der står bag et foretagende, eventuelt skjult, og ofte i forbindelse med en ulovlig aktivitet.

DR har fundet det relevant at nævne dommen, idet det fra flere sider bekræftes, at klager står bag bilvurderingssiderne, som ifølge forbrugerombudsmanden overtræder en række love omkring aftaleindgåelse og fortrydelsesret. I den sammenhæng har det i forhold til klager betydning at nævne, at han tidligere er straffet for andre forhold, hvor han har forsøgt at føre folk bag lyset. Hertil kommer, at klager selv omtaler dommen i et indlæg om varetægtsfængsling på faklen.dk.

DR har herudover henvist til Pressenævnets sag nr. 2003-6-0092.

Genmæle

DR har anført, at klager ikke har krav på, at Pressenævnet tager stilling til spørgsmålet om genmæle, når klager udtrykkeligt ikke ønsker, at genmælet bliver bragt. Hertil bemærkes, at DR ikke har noget grundlag for at antage, at oplysningerne i programmet er ukorrekte.

Hvis Pressenævnet måtte finde, at der er grundlag for genmæle, vil nævnet tilsidesætte kilderne og dermed underkende oplysningernes rigtighed, hvilket vil være i strid med praksis. DR har her henvist til Pressenævnets sag nr. 2009-6-0794.

3 Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget:

Jesper Rothe, Dorthe Carlsen, Lene Sarup og Marianne Druedahl.

Pressenævnet bemærker indledningsvis, at de vejledende regler for god presseskik blev justeret den 22. maj 2013. Da udsendelsen er offentliggjort den 2. april 2013, behandles sagen ud fra de vejledende regler for god presseskik, sådan som reglerne var udformet før den 22. maj 2013.

Ukorrekte oplysninger og forelæggelse

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at det er massemediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives er korrekte. Oplysninger, som kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for nogen, skal efterprøves i særlig grad, inden de bringes først og fremmest ved forelæggelse for den pågældende jf. punkt A.1 og A.3.

Parterne har over for Pressenævnet afgivet modstridende forklaringer om, hvorvidt klager står bag de pågældende bilvurderingshjemmesider. På grund af de begrænsede muligheder for at føre bevis for nævnet, kan nævnet ikke tage stilling til, hvilken forklaring der er den rigtige. Nævnet udtaler derfor ikke kritik af DR.

Pressenævnet finder, at oplysningen om at [Klager] står bag bilvurderingssiderne i sammenhæng med sagens øvrige forhold kan være skadelig, krænkende eller agtelsesforringende for [Klager], hvorfor oplysningen har skullet efterprøves i særlig grad.

Efter det oplyste lægges det til grund, at DR har forsøgt at indhente [Klager]s kommentarer ved henvendelse på en af klagers firmaadresser, via e-mail til bilvurderingssiderne, pr. telefon og via Facebook. Pressenævnet finder, at DR burde have forsøgt at rette skriftlig henvendelse til [Klager] enten pr. brev eller på en e-mail adresse, der ikke havde sammenhæng med bilvurderingssiderne. Hertil bemærkes, at [Person A] oplyste DR om, at [Klager] intet havde med bilvurderingssiderne at gøre. Imidlertid finder

nævnet, at det må have stået [Klager] klart, at DR forsøgte at komme i kontakt med ham. Herved har nævnet særligt lagt vægt på DR's henvendelse ved klagers ejendom i Tallinn.

Pressenævnet finder derfor ikke tilstrækkeligt grundlag for at udtale kritik af DR for manglende forelæggelse.

Omtale af dom fra 2004

En sigtet, tiltalt eller domfældt person bør forskånes for at få fremdraget en ham tidligere overgået straffedom, hvis den er uden betydning for de forhold, han nu er sigtet, tiltalt eller dømt for. I anden nyhedssammenhæng bør de mod en person tidligere rejste straffesager som regel ikke omtales jf. punkt C.8.

Pressenævnet bemærker, at det i forhold til oplysningerne i udsendelsen og artiklerne på dr.dk umiddelbart kunne have betydning at oplyse om klagers straffesag fra 2004.

Imidlertid har parterne over for Pressenævnet afgivet modstridende forklaringer om, hvorvidt klager står bag de pågældende bilvurderingshjemmesider. På grund af de begrænsede muligheder for at føre bevis for nævnet, kan nævnet ikke tage stilling til, hvilken forklaring der er den rigtige. Som sagen foreligger oplyst, kan nævnet derfor ikke vurdere, om der er en sådan sammenhæng mellem klagers tidligere straffedom for bedrageri og oplysningerne i udsendelsen, at der er belæg for at nævne dommen i udsendelsen eller på dr.dk forud for udsendelsen.

På det grundlag udtaler Pressenævnet ikke kritik heraf.

Genmæle

I medfør af medieansvarslovens § 36, stk. 1, skal en anmodning om genmæle i massemedierne over for oplysninger af faktisk karakter, som er egnet til at påføre nogen økonomisk eller anden skade af betydning, og som er blevet bragt i et massemedie, tages til følge, medmindre oplysningernes rigtighed er utvivlsom.

Pressenævnet finder, at udsagnet, om at [Klager] står bag bilvurderingssiderne i sammenhæng med sagens øvrige forhold, er oplysning af faktisk karakter, som er egnet til at påføre [Klager] skade af betydning. DR har ikke dokumenteret, at DR's oplysning er utvivlsomt rigtig. Som anført ovenfor følger det af medieansvarslovens § 36, stk. 1, at en anmodning om genmæle skal tages til følge, medmindre oplysningernes rigtighed er utvivlsom.

På den baggrund er [Klager] berettiget til ved henvendelse til den ansvarshavende redaktør af DR, såfremt han ønsker det, at få bragt et genmæle heroverfor. Genmælet skal udformes af [Klager] og være i overensstemmelse med medieansvarslovens § 38 og 39.

Afgjort den 27. august 2013.